

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

INFLUENCING FACTORS FOR POST- GRADUATION STUDY DECISION MAKING OF
GRADUATE STUDENTS IN FACULTY OF ENVIRONMENT AND RESOURCE STUDIES,
MAHIDOL UNIVERSITY

อุทุมพร ไฉลาต¹ และจงดี โตอิม²
Utumporn Waichalad¹ and Jongdee To-im²

¹ นักวิชาการศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จังหวัดนครปฐม

² อาจารย์ คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จังหวัดนครปฐม

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของวิจัยนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยและความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2557 จำนวน 115 คน โดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.955 ได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 100 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีของเพียร์สัน และไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยโดยรวมมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในระดับสูง (3.8 ± 0.56) การเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านคุณลักษณะสถาบัน (4.25 ± 0.51) ด้านการประกอบอาชีพ (3.95 ± 0.48) และด้านหลักสูตร (3.78 ± 0.57) ด้านสังคมและเศรษฐกิจ (3.22 ± 0.68) ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีของเพียร์สัน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านคุณลักษณะสถาบัน คือ ผลการเรียนสะสมในระดับปริญญาตรี โดยสัมพันธ์ไปในทางตรงข้ามระดับน้อย ($r=-0.248$) และรายได้ของบัณฑิตสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันระดับปานกลาง ($r=0.312$) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านหลักสูตร คือ รายได้ของบัณฑิต โดยสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันระดับน้อย ($r=0.252$) และรายได้ของผู้ปกครองสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันระดับน้อย ($r=-0.293$) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาพรวมของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ คือ รายได้ของผู้ปกครอง โดยสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันระดับน้อย ($r=0.267$) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบไคสแควร์ พบว่า อาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านหลักสูตรและด้านสังคมและเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สาขาวิชาที่เรียนในระดับปริญญาตรีมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ABSTRACT

The purposes of this research were to study factors and relationship between factors affecting students' decision to enroll in post-graduation study. The research sample was post graduate students in the Faculty of Environment and Resource Studies at Mahidol University who were studying in the academic year 2014. The research tool was the questionnaire which was given to 115 students but there were only 100 respondents, totaling 87 percent. The statistics used for analyzing data composed of frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, Pearson product moment correlation coefficient (r), and chi-square.

The results indicated that overall factors had strong effect on decision making to enroll in the graduate studies (3.8 ± 0.56). The factors affecting decision-making to study master's degree, the respondents from high to low were the institutional image (4.25 ± 0.51), the future career (3.95 ± 0.48), the curriculum (3.78 ± 0.57), and the social and economic (3.22 ± 0.68). The results revealed that the factors related to the institutional image were the undergraduate cumulative GPA with weak negative relationship ($r=-0.248$), income with medium positive relationship ($r=0.312$). The factors related to curriculum were income with weak positive relationship ($r=0.252$) and the parents' income with weak positive relationship ($r=-0.293$). The factor related to the overall of factors was the parents' income with weak positive relationship ($r=0.267$). The results indicated that occupations of the samples had relationship with the curriculum and social and economic factors with a statistically significance difference at 0.05. The results revealed that major of undergraduate degrees had a relationship with the future career with a statistically significance difference at 0.05.

คำสำคัญ

ปัจจัย การตัดสินใจ ศึกษาต่อบัณฑิตศึกษา

Keywords

Factor, Decision Making, Continue Study, Graduate Student

ความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวด 3 มาตรา 16 ได้กำหนดว่า การศึกษาในระบบมี 2 ระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา ซึ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเน้นการเสริมสร้างองค์ความรู้ พัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพ มีความก้าวหน้าทางวิชาการ นำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติหมวด 4 มาตรา 28 ที่กำหนดว่าการ

จัดหลักสูตรการศึกษาต้องมีลักษณะหลากหลาย นอกจากมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตแล้ว ยังพัฒนาวิชาการ วิชาชีพขั้นสูงและการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคมด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) จากสภาวะทางสังคมที่มีการแข่งขันสูง ส่งผลให้ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีโอกาสในการเลือกอาชีพหรือตำแหน่งงานที่น่าไปสู่รายได้ที่สูงขึ้นตามไปด้วย ตลอดจนสามารถก้าวไปสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงาน ได้รับการยอมรับจากสังคม ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (สรวงศ์ โค้วตระกูล, 2553) ปัจจุบันมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาหลายสาขาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค นับเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการแข่งขันในการใช้กลยุทธ์ด้านต่าง ๆ เพื่อรับบุคคลเข้าศึกษาต่อให้บรรลุตามแผนการรับนักศึกษาของแต่ละสถาบัน คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้เปิดการเรียนการสอนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 มีการพัฒนาหลักสูตรและเปิดรับนักศึกษาอย่างต่อเนื่องจนมาถึงปัจจุบัน แต่จากสถิติจำนวนผู้สนใจสมัครเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรของคณะในระยะเวลา 10 ปี มีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง ไม่เป็นไปตามเป้าหมายแผนการรับนักศึกษาที่หลักสูตรกำหนด ทีมผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ ซึ่งผลการวิจัยจะนำไปใช้ในการประกอบการตัดสินใจในการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร การวางแผนการประชาสัมพันธ์การรับนักศึกษาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

ปัจจัยด้านคุณลักษณะสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร ด้านสังคมและเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลที่ศึกษาในปีการศึกษา 2557
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2557

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีระเบียบวิธีวิจัยจากการพัฒนากรอบความคิดการวิจัย โดยการศึกษาจากหนังสือ บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ศึกษาจากงานวิจัยของชนินทร์ เลิศประภากรณ์ (2553) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโททางการบัญชี พบว่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านสังคม และด้านครอบครัวตามลำดับ ในขณะที่ วรอัปสร บุบผา (2555) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยทางด้าน

บุคคล รองลงมา คือ ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ นอกจากนี้ ลิต้า ลิมาน และคณะ (2556) ได้วิเคราะห์ปัจจัยการเลือกเข้าศึกษาต่อคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อคือ ด้านงานในอนาคตด้านความภาคภูมิใจ ด้านการเรียนการสอนและด้านแรงจูงใจ จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อประกอบด้วยปัจจัยด้านตัวบุคคล ได้แก่ อาชีพ ความก้าวหน้า การพัฒนาตนเอง ความภาคภูมิใจ ครอบครัว และปัจจัยด้านสถาบัน ได้แก่ ความมีชื่อเสียงของสถาบัน สถานที่ตั้ง สภาพแวดล้อม การเรียนการสอน ค่าใช้จ่ายของหลักสูตร ดังนั้น การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ จึงสนใจศึกษาประเด็นปัจจัยด้านคุณลักษณะสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตรและด้านสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อใช้ในการวางแผน จัดทำข้อเสนอแนะ แนวทางในเชิงนโยบายที่เกี่ยวข้องเสนอต่อผู้บริหารต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลที่ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 115 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2557 ที่ส่งแบบสอบถามกลับมา จำนวน 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม โดยดำเนินการสร้างแบบสอบถามที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ใ้รวบรวมข้อมูลด้านปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ ตามแบบของลิเคอร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร และด้านสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งมีเกณฑ์ประเมินค่าวัดระดับ มีอยู่ 5 ระดับ ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด โดยส่งเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของประเด็นปัญหา ดำเนินการปรับแก้แบบสอบถามและนำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha-Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.955

การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 115 คน และได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 100 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87 ดำเนินการจัดระเบียบข้อมูล ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร และด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีการแปลความหมายค่าระดับ ดังนี้ 1.00 – 2.33 คะแนน หมายถึงมีผลต่อการตัดสินใจในระดับต่ำ 2.34 – 3.66 คะแนน หมายถึงมีผลต่อการตัดสินใจในระดับปานกลาง 3.67 – 5.00 คะแนน หมายถึงมีผลต่อการตัดสินใจในระดับสูง ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา มีการแปลความหมาย 3 ระดับ

ดังนี้ (ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, 2557) 0.10 – 0.29 หมายถึงมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย 0.30 – 0.49 หมายถึงมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง 0.50 – 1.00 หมายถึงมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง สำหรับปัจจัยที่มีมาตรวัด แบบนามบัญญัติ (Nominal) และที่มีมาตรวัดแบบระดับอันดับ (Ordinal) ใช้วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบไคสแควร์

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70.4 มีอายุเฉลี่ย 26 ปี อายุสูงสุด 51 ปี อายุต่ำสุด 21 ปี มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ร้อยละ 60.5 จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนหลักสูตร 6 หลักสูตร ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อม (ภาค ปกติ) ร้อยละ 39.5 สถานภาพโสด ร้อยละ 93.8 ผลการเรียนในระดับปริญญาตรีสะสม ระหว่าง 2.51 ถึง 3.00 ร้อยละ 41.6 ภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ร้อยละ 53.1 มีอาชีพ นักศึกษา ผู้ช่วยนักวิจัย พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้าง ร้อยละ 71.6 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 47 ได้รับค่าใช้จ่ายในการศึกษาจากบิดา มารดา ร้อยละ 63.0 ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการหรือ เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ ร้อยละ 38.3 ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท ร้อยละ 29.5 และส่วนใหญ่มียี่ปี่นึ่งที่กำลั้งศึษาอยู่ จำนวน 1 คน ร้อยละ 69.1

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร ศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยโดยรวมมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่ออยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ย = 3.8 ± 0.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับสูง 3 ด้าน ได้แก่ ด้าน คุณลักษณะสถาบัน ค่าเฉลี่ย = 4.25 ± 0.51 ด้านการประกอบอาชีพค่าเฉลี่ย = 3.95 ± 0.48 และ ด้านหลักสูตร ค่าเฉลี่ย = 3.78 ± 0.57 ตามลำดับ ส่วนด้านสังคมและเศรษฐกิจมีผลต่อการตัดสินใจ ศึกษาต่อในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย = 3.22 ± 0.68 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยส่วน ใหญ่ในด้านคุณลักษณะสถาบันมีผลต่อการตัดสินใจในระดับสูง ยกเว้นเรื่องที่ตั้งของสถาบันมีผลต่อ การตัดสินใจในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความมีชื่อเสียง ความรู้ ความสามารถของ คณาจารย์ในสถาบันมีผลต่อการตัดสินใจสูงสุด ค่าเฉลี่ย = 4.51 ± 0.62 รองลงมา คือ เป็นสถาบันที่มี มาตรฐานและได้คุณภาพ ค่าเฉลี่ย = 4.51 ± 0.50 และปัจจัยที่ตั้งของสถาบันอยู่ใกล้บ้าน มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุด คือ 3.64 ± 1.24 (ดังแสดงในตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านคุณลักษณะสถาบัน

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับ บัณฑิตศึกษา	(Mean)	(S.D.)	การแปล ความหมาย	ลำดับ
ด้านคุณลักษณะสถาบัน (Mean= 4.25 ± 0.51)				
1. เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง	4.38	0.66	สูง	5
2. เป็นสถาบันที่มีมาตรฐานและได้คุณภาพ	4.51	0.50	สูง	2
3. ความพร้อมด้านสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอน	4.36	0.62	สูง	6
4. ความพร้อมด้านสถานที่และอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัย	4.22	0.76	สูง	7

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา	(Mean)	(S.D.)	การแปลความหมาย	ลำดับ
5. ความมีชื่อเสียง ความรู้ ความสามารถของคณาจารย์ในสถาบัน	4.51	0.62	สูง	1
6. ความมีชื่อเสียงในเรื่องของงานวิจัยของสถาบัน	4.48	0.64	สูง	3
7. การประชาสัมพันธ์หลักสูตร/ข้อมูลข่าวสารอื่นๆ ของสถาบัน	3.85	0.84	สูง	9
8. เป็นสถาบันการศึกษาที่ไฝ่ฝัน	4.09	0.85	สูง	8
9. ที่ตั้งของสถาบัน อยู่ใกล้บ้าน สะดวกในการเดินทาง	3.64	1.24	ปานกลาง	10
10. สถาบันมีสภาพสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.43	0.65	สูง	4

ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่มีผลต่อการตัดสินใจในระดับสูง ยกเว้นการยัง
ไม่สามารถหาอาชีพที่ต้องการทำได้และวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีไม่เพียงพอในการทำงานมีผล
ต่อการตัดสินใจในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการเพิ่มพูน
ความรู้และนำไปประกอบอาชีพมีผลต่อการตัดสินใจสูงสุด ค่าเฉลี่ย = 4.54 ± 0.55 รองลงมา คือ
สร้างโอกาสและความก้าวหน้าหลังสำเร็จการศึกษา ค่าเฉลี่ย = 4.38 ± 0.62 ส่วนการมาศึกษาต่อเนื่อง
จากยังไม่สามารถหาอาชีพที่ต้องการทำได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 2.86 ± 1.13 (ดังแสดงในตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านการประกอบอาชีพ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา	(Mean)	(S.D.)	การแปลความหมาย	ลำดับ
ด้านการประกอบอาชีพ (Mean= 3.95 ± 0.48)				
1. ต้องการคุณวุฒิการศึกษาเพื่อการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น	4.00	0.92	สูง	7
2. ยังไม่สามารถหาอาชีพที่ต้องการทำได้	2.86	1.13	ปานกลาง	10
3. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีไม่เพียงพอในการทำงาน	3.43	1.07	ปานกลาง	9
4. เป็นสาขาวิชาที่สามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน	4.04	0.77	สูง	6
5. ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและนำไปประกอบอาชีพ	4.54	0.55	สูง	1
6. ต้องการวุฒิการศึกษาเพื่อเพิ่มโอกาสในการเปลี่ยนงาน	4.15	0.91	สูง	4
7. ต้องการวุฒิการศึกษาเพื่อเงินเดือนที่เพิ่มขึ้น	3.78	1.03	สูง	8
8. ต้องการเพิ่มความมั่นคงในการประกอบอาชีพ	4.23	0.71	สูง	3
9. ต้องการหาความรู้ใหม่เพิ่มเติมเพื่อการประกอบอาชีพอิสระ	4.06	0.81	สูง	5
10. เป็นการสร้างโอกาสและความก้าวหน้าหลังสำเร็จการศึกษา	4.38	0.62	สูง	2

ด้านหลักสูตร พบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่มีผลต่อการตัดสินใจในระดับสูง ยกเว้นการใช้
ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน และสามารถเรียนไปด้วยทำงานไปด้วยได้ มีผลต่อการตัดสินใจ
ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การเรียนการสอนแบบฝึกภาคสนามมีผลต่อการตัดสินใจ

สูงสุดค่าเฉลี่ย = 4.12 ± 0.73 รองลงมา คือ เปิดกว้างในการรับนักศึกษาปริญญาตรีจากทุกสาขาวิชา
ค่าเฉลี่ย = 4.04 ± 0.90 ส่วนการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 3.49 ± 0.90 (ดังแสดงในตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านหลักสูตร

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา	(Mean)	(S.D.)	การแปลความหมาย	ลำดับ
ด้านหลักสูตร (Mean= 3.78 ± 0.57)				
1. สอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียนจบปริญญาตรี	3.77	1.05	สูง	6
2. เปิดกว้างรับนักศึกษาปริญญาตรีที่จบจากทุกสาขาวิชา	4.04	0.90	สูง	2
3. ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน	3.49	0.90	ปานกลาง	10
4. ใช้ภาษาอังกฤษในการทำวิทยานิพนธ์	3.68	0.91	สูง	8
5. เป็นสาขาวิชาที่สามารถเรียนไปด้วยทำงานไปด้วยได้	3.52	1.10	ปานกลาง	9
6. มีการเรียนการสอนแบบฝึกภาคสนาม	4.12	0.73	สูง	1
7. มีโครงการแลกเปลี่ยน/ศึกษาดูงานในประเทศระหว่างศึกษา	3.80	0.89	สูง	5
8. มีโครงการแลกเปลี่ยน/ศึกษาดูงานต่างประเทศระหว่างศึกษา	3.80	0.93	สูง	4
9. ระยะเวลาในการศึกษาจนจบการศึกษา	3.69	0.92	สูง	7
10. มีสาขาวิชาให้เลือกหลากหลาย	3.91	0.73	สูง	3

ด้านสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่มีผลต่อการตัดสินใจระดับปานกลาง ยกเว้นสาขาวิชาเป็นที่นิยมในสังคมมีผลต่อการตัดสินใจระดับสูง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สาขาวิชาเป็นที่นิยมมีผลต่อการตัดสินใจสูงสุด ค่าเฉลี่ย = 3.78 ± 0.81 รองลงมาคือค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่แพงจนเกินไป ค่าเฉลี่ย = 3.67 ± 0.94 ส่วนการที่เพื่อนชักชวนให้มาเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 2.44 ± 0.90 (ดังแสดงในตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา	(Mean)	(S.D.)	การแปลความหมาย	ลำดับ
ด้านสังคมและเศรษฐกิจ (Mean= 3.22 ± 0.68)				
1. สาขาวิชาเป็นที่นิยมในสังคม	3.78	0.81	สูง	1
2. สาขาวิชาเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงาน	3.63	0.66	ปานกลาง	3
3. การศึกษาต่อปริญญาโทเป็นค่านิยมของสังคมปัจจุบัน	3.44	0.95	ปานกลาง	4
4. เพื่อนชักชวน	2.44	1.06	ปานกลาง	10
5. คำแนะนำของครู/อาจารย์	3.12	1.17	ปานกลาง	7

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา	(Mean)	(S.D.)	การแปลความหมาย	ลำดับ
6. คำแนะนำของรุ่นพี่/ศิษย์เก่าที่จบปริญญาโทแล้ว	2.96	1.20	ปานกลาง	8
7. เป็นมหาวิทยาลัยที่ผู้ปกครอง/คนรู้จัก จบการศึกษา	3.21	1.22	ปานกลาง	6
8. เป็นความต้องการของครอบครัว/เป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล	3.26	1.32	ปานกลาง	5
9. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่แพงจนเกินไป	3.67	0.94	ปานกลาง	2
10. ได้รับทุนสนับสนุน	2.72	1.33	ปานกลาง	9

3. ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของระดับบัณฑิตศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร เพศ ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครองและหลักสูตรที่เลือกเข้าศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในทุกด้าน ยกเว้นปัจจัยด้านคุณลักษณะสถาบันที่สัมพันธ์กับผลการเรียนสะสมระดับปริญญาตรีไปในทางตรงข้ามระดับน้อย ($r=-0.248$) และสัมพันธ์กับรายได้ของบัณฑิตไปในทางเดียวกันระดับปานกลาง ($r=0.312$) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านหลักสูตร คือ รายได้ของบัณฑิต โดยสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันระดับน้อย ($r=0.252$) และรายได้ของผู้ปกครองสัมพันธ์ไปในทางตรงข้ามระดับน้อย ($r=-0.293$) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาพรวมของการตัดสินใจศึกษาต่อ คือ รายได้ของผู้ปกครอง โดยสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันระดับน้อย ($r=0.267$) และยังพบว่าอาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านหลักสูตรและด้านสังคมและเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สาขาวิชาที่เรียนในระดับปริญญาตรีมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ปัจจัยด้านคุณลักษณะสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพและด้านหลักสูตรมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับสูง สอดคล้องกับผลการศึกษาของกิตติภณ กิตยานุรักษ์ (2554) เกรียงศักดิ์ แสงจันทร์ (2548) ในปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตรและด้านภาพลักษณ์ของสถาบันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับมาก ปัจจัยด้านชื่อเสียงสถาบันและคุณภาพวิชาการนับเป็นปัจจัยอันดับต้นๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาของนักศึกษา สอดคล้องกับผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกโดยสถาบัน Quacquarelli Symonds ประจำปี ค.ศ. 2014 มหาวิทยาลัย มหิดลติดอันดับที่ 257 ของโลก อยู่ในอันดับที่ 10 ในทวีปเอเชีย ซึ่งเป็นอันดับที่ดีที่สุดของมหาวิทยาลัยไทย สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพด้านการเรียนการสอนและการวิจัย ซึ่งเป็นจุดแข็งของมหาวิทยาลัยมหิดลประการหนึ่ง (มหาวิทยาลัยมหิดล, 2557) อีกทั้ง คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์มีการพัฒนาการเรียนการสอนและงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง มีการบริหารจัดการในแบบองค์รวม ไม่แบ่งแยกเป็นภาควิชาทำให้สามารถบริหารจัดการทรัพยากรต่างๆ ในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้คณะ ติดอันดับ 5 ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิทยาศาสตร์ จากผลการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยโดยสำนักงานคณะกรรมการ

อุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2549 (คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์, 2549) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวรอัปสร บุบผา (2555) ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการตัดสินใจศึกษาต่อ ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล คือ อาจารย์มีความรู้ มีคุณภาพ ทั้งนี้ชื่อเสียงของสถาบันและคณาจารย์ ยังคงมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออย่างมากด้วย (พนิดา สังฆพันธ์, 2551; กิตติชัย เกษมศานต์, 2555; เกษม พิพัฒน์เสรีธรรม, 2552)

ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า ปัจจัยแต่ละข้อมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาอยู่ในระดับสูงและปานกลาง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อมากที่สุด คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ นำความรู้ไปประกอบอาชีพ รองลงมา คือ เป็นการสร้างโอกาสและความก้าวหน้าหลังสำเร็จการศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประศาสน์ ไสวงษ์ (2552) มณฑล บุญธรรม (2550) และอัมพวรรณ กระจำจาย (2556) ที่พบว่าเหตุผลในการศึกษาต่อ คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ เพื่อปรับวุฒิการศึกษา และเพื่อความก้าวหน้าในการทำงาน

ด้านหลักสูตร พบว่า ปัจจัยแต่ละข้อมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่ออยู่ในระดับสูงและระดับปานกลาง ข้อที่มีผลต่อการตัดสินใจสูงสุด คือ มีการเรียนการสอนแบบฝึกภาคสนาม รองลงมา คือ เปิดกว้างในการรับนักศึกษาปริญญาตรีที่จบจากทุกสาขาวิชา และมีสาขาวิชาให้เลือกหลากหลาย สอดคล้องผลการศึกษาของ เสถียร เกรงขาม (2551) ที่พบว่านิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในด้านหลักสูตรในระดับมาก เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยที่มีไว้เพื่อสำหรับพระภิกษุและบุคคลที่สนใจด้านพระพุทธศาสนาโดยเฉพาะ ดังนั้นจึงถือว่ามีความมีเอกลักษณ์ทางด้านหลักสูตรเช่นเดียวกับหลักสูตรของคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ที่เน้นบูรณาการเรียนการสอนและมีการออกฝึกภาคสนามที่นับว่าเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของคณะมาตลอด อีกทั้งเป็นสาขาวิชาที่เปิดกว้างในการรับนักศึกษาที่จบจากหลากหลายสาขาวิชา เน้นการบูรณาการความรู้จากหลายศาสตร์ อาศัยการทำงานร่วมกันของหลายวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสิริมา บุรณ์กุล กนิษฐา คุณมี และธนาศักดิ์ ช่ายกระโทก (2556) ที่พบว่าสาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชธานี เปิดโอกาสให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสาขาวิชาต่างๆ สมัครเรียนได้และไม่จำกัดประสบการณ์การทำงาน นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรวรรณ กุณจะนะ (2549) ที่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คือ มีสาขาวิชาให้เลือกหลากหลายตามที่ต้องการ

ด้านสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า ปัจจัยแต่ละข้อมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่ออยู่ในระดับสูงและปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สาขาวิชาเป็นที่นิยมในสังคม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เพื่อนชักชวน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศุภชัย จันทรงาม และคณะ (2556) ฉัตรชัย อินทสังข์ และคณะ (2552) และอุษณีย์ จงสุขใส (2545) ที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมในระดับมาก

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา พบว่า ตัวแปร เพศ ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครองและหลักสูตรที่เลือกเข้าศึกษาไม่ได้เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของอารี เมธีธรรมวัฒน์ (2554) ที่พบว่าเพศและภูมิลำเนาที่แตกต่างกันให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นอกจากนี้ยัง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญมณฺญ์ เกื้อนเหมือน (2551) ที่พบว่าเมื่อจำแนกตัวแปรตามอาชีพของผู้ปกครอง ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจริญ โสภา (2551) ที่พบว่านักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในด้านสังคม ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการประกอบอาชีพและภาพรวมไม่แตกต่างกัน จากผลการศึกษาพบว่า รายได้และผลการเรียนสะสมระดับปริญญาตรีของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนในระดับต่ำมีผลต่อการตัดสินใจในปัจจัยด้านคุณลักษณะสถาบันและด้านหลักสูตร สอดคล้องกับผลการศึกษาของศุภชัย จันทรงาม และคณะ (2556) ที่พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนที่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของสิทธิประกอบ วินยาคกุล (2547) ที่พบว่าปัจจัยด้านทุนทรัพย์มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผู้ปกครองที่มีระดับรายได้ต่ำเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในปัจจัยด้านหลักสูตรและปัจจัยภาพรวมอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของศุภชัย จันทรงาม และคณะ (2556) ที่พบว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนที่แตกต่างกัน ผลการศึกษายังพบอีกว่าสาขาวิชาที่เรียนในระดับปริญญาตรีเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการตัดสินใจในปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ และอาชีพของกลุ่มตัวอย่างก็มีผลต่อการตัดสินใจในปัจจัยด้านหลักสูตรและด้านสังคมและเศรษฐกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยของเจริญ โสภา (2551) ที่พบว่าสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ในด้านประกอบอาชีพ และการพัฒนาตนเองที่ไม่แตกต่างกัน และอาชีพของนักศึกษาปัจจุบันที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในด้านสังคม การพัฒนาตนเองไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านสถาบันและด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. มหาวิทยาลัยและคณะควรให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านหลักสูตร จำนวนสาขาวิชา และด้านการบริหารจัดการของสถาบันเพื่อให้มีคุณลักษณะของสถาบันที่ดี เพราะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการศึกษาต่อสูงที่สุด รวมทั้งจะต้องสร้างกลยุทธ์ด้านคุณลักษณะของสถาบันให้โดดเด่น รักษามาตรฐานและคุณภาพในด้านความรู้ทางวิชาการ งานวิจัย ตลอดจนปัจจัยเกื้อหนุนด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลให้เกิดสภาพสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
2. คณะควรมีการสำรวจตำแหน่งงานที่ต้องการวุฒิการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในตลาดแรงงานเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งนี้ควรควบคุมคุณภาพ การประเมินหลักสูตร ตลอดจนจัดการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน คำนึงถึงการนำความรู้ไปใช้หลังจากสำเร็จการศึกษาที่สอดคล้องกับการนำไปใช้จริง

3. มหาวิทยาลัยควรมีการทบทวนปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ เนื่องจากปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายมีผลต่อการศึกษาต่อ ทั้งนี้การเก็บค่าใช้จ่ายในการลงทะเบียนไม่ควรจะมีราคาสูงมากเกินไป

4. มหาวิทยาลัยและคณะควรเน้นการแนะแนวกับกลุ่มนักศึกษาที่กำลังจะจบปริญญาตรีให้มากขึ้น ควรมีการประชาสัมพันธ์ สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างคณะกับตัวนักศึกษา รวมถึงครอบครัวให้มีความสัมพันธ์อันดีอย่างต่อเนื่อง โดยจัดกิจกรรมที่ให้นักศึกษาและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วม จนทำให้เกิดความรู้สึกรักผูกพันและส่งผลการตัดสินใจศึกษาต่อ

5. คณะควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการตลาดจูงใจให้ผู้ที่ต้องการศึกษาต่อ ตัดสินใจเลือกเข้ามาศึกษาต่อในคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์มากขึ้น เพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์ให้หลากหลายช่องทางกว่าที่เป็นอยู่ ทั้งสื่อวิทยุกระจายเสียง สิ่งพิมพ์ ประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์ ตลอดจนประชาสัมพันธ์ไปยังหน่วยงานทั้งทางราชการและเอกชน

ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป

1. คณะควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้รายละเอียดเชิงลึก เพื่อนำผลที่ได้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

2. คณะควรศึกษาปัจจัยความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อที่จะได้เข้าถึงความต้องการของกลุ่มลูกค้าทั้งที่เป็นกลุ่มลูกค้าปัจจุบันและลูกค้าในอนาคต และนำผลการศึกษาที่ได้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

3. คณะควรศึกษาข้อมูลในส่วนของผู้ที่ไม่สนใจเข้าศึกษาเพื่อทำการแก้ไขจุดอ่อนของคณะ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนโครงการวิจัยจากงานประจำ (R2R Research Grant) จากบัญชีเงินสนับสนุนการวิจัยและบริการวิชาการแก่สังคมของคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ 2557 ได้รับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนของมหาวิทยาลัยมหิดล รหัสโครงการที่ MU-IRB 2014/056.2804 วันที่ 15 พฤษภาคม 2557 ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับแก้แบบสอบถาม ขอขอบคุณนักศึกษาที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553. สืบค้นจาก <https://www.mwit.ac.th/~person/01-Statutes/NationalEducation.pdf>
- กิตติชัย เกษมศานต์. (2555). การสำรวจความต้องการและทัศนคติของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนกลุ่มวิชานันทศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. 14(15), 77 - 89.
- กิตติภณ กิตยานุรักษ์. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์. 4(10), 42 - 52.

- กัญจนมณู เลื่อนเหมือน. (2551). ปัจจัยมุ่งใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม. **วารสารศรีปทุมปริทัศน์**. 8(1), 5–12.
- เกษม พิพัฒน์เสรีธรรม. (2552). การสร้างแบรนด์มหาวิทยาลัยเอกชน. **Productivity World**. May – June (2009), 57 – 62.
- เกรียงศักดิ์ แสงจันทร์. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2549). รายงานประจำปี 2549. นครปฐม: คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์.
- เจริญ โสภา. (2551). ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ฉัตรชัย อินทสังข์ และคณะ. (2552). ความต้องการศึกษาต่อและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2557). การแปลความหมายสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และสัมประสิทธิ์การอธิบาย. สืบค้นจาก <http://www.watpon.com/Elearning/stat23.htm>
- ชนินทร์ เลิศประภากรณ์. (2553). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางการบัญชี. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประศาสน์ ไสวรักษ์. (2552). แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- พนิดา สังฆพันธ์. (2551). สภาพการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในคณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. การศึกษาอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มณฑล บุญธรรม. (2550). ศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาคณิตศาสตร์ศึกษา สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- มหาวิทยาลัยมหิดล. (2557). ผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกล่าสุดปี 2014. สืบค้นจาก http://www.mahidol.ac.th/th/latest_news57/Press_QS2014.html
- ลิต้า ลิมาน และคณะ. (2556). ปัจจัยการเลือกเข้าศึกษาต่อคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี**. 24(2), 104 – 118.
- วรอัปสร บุษพา. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. รายงานการวิจัยคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ศุภชัย จันทรงาม และคณะ. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาการศึกษา
ปฐมวัยของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชธานี. สมาคม
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. การประชุมวิชาการระดับชาติ ประจำปี 2556.
หน้า 216 - 226.
- สิทธิ์ประกอบ วินยางค์กุล. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับ
บัณฑิตศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
วิทยานิพนธ์การวิจัยการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สิริมา บุรณกุล, กนิษฐา คุณมี และธนาศักดิ์ ช่างกระโทก. (2556). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ปริญญาโทของนักศึกษาสาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชธานี. the 1st National
Academic Conference “Promotion of Integrated Knowledge Leading to
ASEAN Community.” March 29, 2013.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2553). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสถียร เกรงขาม. (2551). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของนิสิตใน
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อรรวรรณ์ กุณจะนะ. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะ
วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารี เมธีธรรมวัฒน์. (2554). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาใน
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา.
สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อัมพวรรณ กระจำจาย. (2556). การศึกษาความต้องการการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการเรียนรู้และสื่อสารมวลชน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและ
เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- อุษณีย์ จงสุขใส. (2545). แรงจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.